ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення вченої ради університету
__ _____ 2026 року,
протокол № __.

Т.в.о.ректора університету, голова вченої ради, доктор юридичних наук, професор

_____ Олег ОМЕЛЬЧУК

__ _____ 2026 року
м.п.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«ПСИХОЛОГІЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ З ПРАКТИКУМОМ»
для підготовки на першому (освітньому) рівні
здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавра
зі спеціальності С 4 Психологія
галузі знань С Соціальні науки, журналістика,
інформація та міжнародні відносини

м. Хмельницький
2026

РОЗРОБНИКИ:

Доцентка кафедри філософії, соціально-
гуманітарних наук та фізичного виховання,
кандидатка психологічних наук, доцентка Людмила МОТОЗЮК
27 серпня 2026 року

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук
та фізичного виховання
27 серпня 2026 року, протокол № 1.

завідувачка кафедри філософії, соціально-
гуманітарних наук та фізичного виховання,
доктор філософських наук, професор Леонід ВИГОВСЬКИЙ
27 серпня 2026 року

Деканеса факультету публічного управління,
кандидатка наук з державного управління, Тетяна ПІДЛІСНА
доцентка
27 серпня 2026 року

ПОГОДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
22 жовтня 2026 року, протокол № 2.

Голова методичної ради університету,
кандидатка наук з державного управління,
доцентка Ірина КОВТУН
22 жовтня 2026 року

Обліковий обсяг 0,96 ум.др.арк.

ЗМІСТ

			Стор.
1.	Опис навчальної дисципліни	–	3
2.	Заплановані результати навчання	–	3
3.	Програма навчальної дисципліни	–	5
4.	Структура вивчення навчальної дисципліни	–	9
	4.1. Тематичний план навчальної дисципліни	–	9
	4.2. Аудиторні заняття	–	10
	4.3. Самостійна робота студентів	–	10
5.	Методи навчання та контролю	–	10
6.	Схема нарахування балів	–	10
7.	Рекомендовані джерела	–	11
	7.1. Основні джерела	–	11
	7.2. Допоміжні джерела	–	12
8.	Інформаційні ресурси в Інтернеті	–	13

1. Опис навчальної дисципліни

1.	Шифр і назва галузі знань	–	С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини.
2.	Код і назва спеціальності	–	С 4 Психологія
3.	Назва спеціалізації	–	-
4.	Назва дисципліни	–	Психологічне консультування з практикумом
5.	Тип дисципліни	–	обов’язкова
7.	Освітній рівень, на якому вивчається дисципліна	–	перший
8.	Ступінь вищої освіти, що здобувається	–	бакалавр
11.	Обсяг вивчення дисципліни:		
	1) загальний обсяг (кредитів ЄКТС / годин)	–	3,0/90
	2) денна форма навчання:		
	аудиторні заняття (годин)	–	50
	лекційні заняття (годин)	–	22
	семінарські заняття (годин)	–	10
	практичні заняття (годин)	–	18
	самостійна робота (годин)	–	40
	3) заочна форма навчання:		
	аудиторні заняття (годин)	–	10
	лекційні заняття (годин)	–	4
	семінарські заняття (годин)	–	4
	практичні заняття (годин)	–	2
	самостійна робота (годин)	–	80
12.	Форма семестрового контролю	–	екзамен
13.	Місце дисципліни в логічній схемі:		
	1) попередні дисципліни	–	ППО 3. Загальна психологія, ППО 5. Вікова психологія, ППО 4. Психологія спілкування з елементами тренінгу
	2) супутні дисципліни	–	ППО 9. Психологія особистості, ППО 10. Соціальна психологія
	3) наступні дисципліни	–	ППО 14. Основи психотерапії, ППО 13.

Психодіагностика з практикумом, ППО 15. Психокорекція з практикумом, ППО 12. Психологія криз

14. Мова вивчення дисципліни – українська.

2. Заплановані результати навчання

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК5. Здатність бути критичним і самокритичним.
ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
ЗК8. Навички міжособистісної взаємодії.

Фахові (спеціальні) компетентності (СК):

СК1. Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології.
СК3. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків (зокрема, в контексті організації заходів раннього втручання).
СК7. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.
СК8. Здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову, в т.ч. особам, які отримали психологічні травми, зокрема внаслідок війни).
СК10. Здатність дотримуватися норм професійної етики.
СК11. Здатність до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.

Програмні результати навчання:

ПРН1. Аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв’язання.
ПРН2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань.
ПРН9. Пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв’язання (зокрема, щодо організації заходів раннього вручання).
ПРН10. Формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника.
ПРН11. Складати та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки запиту та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій (в т.ч. у роботі з особами, що отримали психологічні травми, зокрема внаслідок війни).
ПРН13. Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.
ПРН15. Відповідально ставитися до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.
ПРН16. Знати, розуміти та дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога.
ПРН17. Демонструвати соціально відповідальну та свідому поведінку, слідувати гуманістичним та демократичним цінностям у професійній та громадській діяльності.
ПРН18. Вживати ефективних заходів щодо збереження здоров’я (власного й оточення) та за потреби визначати зміст запиту до супервізії.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Специфіка, мета, завдання та принципи психологічного консультування. Консультування як окремий вид психологічної допомоги

Консультування як психологічна допомога. Історичні корені психологічного консультування. Вплив В. Джемма на розвиток консультування як самостійної дисципліни. Вклад Ф. Парсонса у профконсультування. Теорія К. Роджерса в сфері консультування. Внесок окремих історичних особистостей у розвиток консультування.

Напрями психологічного консультування. Психоаналітичний напрям у консультуванні. Гуманістичний напрям у психологічному консультуванні. Особистісно-центроване консультування. Гештальтконсультування. Біхевіористичний напрям у консультуванні. Практика поведінкового консультування. Консультування реалізмом. Соціально-когнітивна теорія. Раціонально-емотивне консультування. Техніки та моделі когнітивного консультування.

Специфіка, мета і завдання психологічного консультування. Погляди Р. С. Нємова, Ю. Е. Альошиної, Г. С. Панка, В. М. Федорчука на процес психологічного консультування. Сутність психологічного консультування. Психологічне консультування як прикладна галузь сучасної психології по наданню допомоги психічно і соматично здоровим людям в проблемних ситуаціях. Психологічне консультування, як надання допомоги у вирішенні ситуативних, актуальних, усвідомлюваних проблем.

Відмінності психологічного консультування, психотерапії та психокорекції по цілям і завданням. Мета психологічного консультування. Основні завдання (за Р.С. Нємовим).

Принципи й умови психологічного консультування. Принципи психологічного консультування як основні правила роботи, що виникли в результаті практичного досвіду. Принцип унікальності. Принцип динамічності. Принцип поділу відповідальності. Принцип безпеки клієнта. Принцип поетапності, поступовості і циклічності змін. Принцип добровільності. Принцип доброзичливості і безоцінного ставлення консультанта до клієнта Принцип розмежування особистих і професійних відносин. Умови психологічного консультування (за Р.С.Нємовим). Види психологічного консультування

Тема 2. Система загальних, професійних і морально-етичних вимог до психологічного консультування. Особистість консультанта.

Сучасна система вимог до психологічного консультування в Україні. Закон України «Про систему охорони психічного здоров'я в Україні» від 15.01.2025 р. № 4223-IX. Загальні (нормативно-правові) вимоги. Легітимність практики та рамки взаємодії в правовому полі України. Наявність фахової освіти. Сертифікація та Єдиний реєстр. Безперервний професійний розвиток (БПР). Дотримання міжсекторальних стандартів. Надання послуг з використанням інформаційно-комунікаційних технологій (онлайн-консультування)- технічні та безпекові вимоги. Професійні вимоги (компетентність і межі практики). Кваліфікаційна зрілість фахівця та його здатність утримувати терапевтичний сеттинг. Морально-етичні вимоги. Правовий захист отримувачів послуг. Особистість консультанта.

Тема 3. Консультативні взаємини та консультативний контакт: особливості, поняття, умови.

Поняття консультативного контакту в психологічній літературі. Визначення К. Роджерса, Р. Кочюнаса, Г. С. Абрамової. Консультативний контакт як унікальна система взаємодії «консультант-клієнт». Структурні компоненти контакту: емоційний (емпатія, прийняття), когнітивний (розуміння, спільна мова) та поведінковий (невербальна синхронізація, рапорт). Роль контакту як терапевтичного середовища для особистісних змін.

Особливості консультативних взаємин. Суб'єкт-суб'єктна природа взаємодії. Динаміка розвитку стосунків: фаза орієнтування, фаза поглиблення, фаза робочого альянсу. Специфіка дистанції в консультуванні. Перенос (трансфер) та контрперенос (контртрансфер) як специфічні феномени консультативного контакту. Позитивний та негативний перенос. Використання почуттів консультанта (контрпереносу) як діагностичного інструментату.

Умови та чинники встановлення ефективного консультативного контакту. Тріада К. Роджерса як класична модель умов: конгруентність (автентичність), безумовне позитивне прийняття, емпатія. Погляди В. М. Федорчука на формування довіри в консультативному процесі. Психологічна атмосфера та «сеттинг» (простір, час, правила) як зовнішні умови контакту. Психологічні бар'єри у спілкуванні: опір клієнта, професійні маски консультанта.

Технічні аспекти підтримання контакту. Вербальні та невербальні засоби. Поняття рапорту. Техніки приєднання (віддзеркалення) за темпом мовлення, позою, диханням. Роль активного слухання (парафраз, резюмування, уточнення) у зміцненні взаємин. Структура першої зустрічі: алгоритм встановлення контакту. Етичні умови: дотримання конфіденційності та професійної межі як фундамент безпеки стосунків. Відповідальність консультанта за підтримку якості контакту протягом усього процесу надання допомоги.

Тема 4. Феноменологія та структура скарги клієнта в психологічному консультуванні

Поняття скарги клієнта як вихідної точки консультативного процесу. Класифікація скарг за Ю. Є. Альошиною. Класифікація скарг за об'єктом (за Р. С. Нємовим та Л. І. Магдисюк). Детермінанти формування скарги: об'єктивні обставини та суб'єктивне сприйняття.

Скарги як первинна форма самопрезентації проблеми. Відмінність між «скаргою» (суб'єктивне незадоволення), «проблемою» (об'єктивна перешкода) та «запитом» (готовність до змін). Детермінанти скарги: емоційне напруження, когнітивні викривлення, пошук підтримки або легітимізація власної бездіяльності. Поняття «фасадної скарги» та роль первинного опору.

Робота зі структурою скарги: локус скарги (на себе чи на інших) та самодіагноз клієнта. Погляди Р. Кочюнаса на природу скарги. Поняття «прихованого запиту». Переклад скарги у психологічний запит. Типологія клієнтів за характером запиту (за С. де Шейзером). Проблема нереалістичних очікувань клієнта. Діагностичне значення скарги. Специфіка скарг у різних вікових групах (діти, підлітки, люди похилого віку). Погляди В. М. Федорчука на «прихований зміст» первинного звернення.

Тема 5. Процедури та техніки на різних етапах консультативної взаємодії

Моделі етапності консультативного процесу. Етапність консультативного процесу (за Р. Кочюнасом, Л. М. Абрамовою). Фаза дослідження проблеми: техніки структурування бесіди. Етап двовимірного визначення проблеми: когнітивний та емоційний аспект. Процедура ідентифікації альтернатив. Фаза планування дій та завершення консультування. Порівняльний аналіз моделей: п'ятикрокова модель бесіди (за А. Айві), еклектична модель (за Р. Кочюнасом), стадійна модель (за Л. Браммером). Циклічність та рекурсивність етапів: можливість повернення до попередніх стадій при зміні запиту.

Технологія трансформації скарги у психологічний запит. Процедура аналізу скарги: від емоційного відреагування до когнітивного структурування. Роль уточнювальних запитань («Що саме ви хочете змінити у собі?»). Поняття «контракту» в консультуванні як результат узгодження скарги та можливостей психолога. Етичні обмеження: відмова від роботи з запитами на маніпуляцію іншими людьми.

Техніки впливу: інтерпретація, конфронтація, надання інформації. Погляди А. Айві на мікронавички консультування. Специфіка використання технік у різних підходах: «порожній стілець» (Гештальт), «домашні завдання» (КПТ), «вільні асоціації» (Психоаналіз). Критерії ефективності завершення консультативної зустрічі.

Тема 6. Тестування в практиці психологічного консультування

Місце психодіагностики в консультуванні. Дискусія про доцільність тестування (позиції К. Роджерса проти традиційного діагностичного підходу). Феноменологія та методологія тестування в консультуванні. Місце психодіагностики як допоміжного інструменту. Відмінність між «діагностичною моделлю» (пошук патології) та «консультативною моделлю» (пошук ресурсу). Детермінанти доцільності тестування: запит клієнта, дефіцит інформації, потреба в об'єктивізації стану. Поняття «діагностичного контракту».

Детермінанти вибору методики. Класифікація методів тестування: інтелектуальні, особистісні, проективні.

Процедура та технологія тестування в консультативній сесії. Етап підготовки: Вибір методики відповідно до віку та етнокультурних особливостей клієнта. Етап проведення: Створення «ситуації успіху» та зняття діагностичної тривоги. Етап інтерпретації та зворотного зв'язку: Мистецтво повідомлення результатів.

Морально-етичні аспекти тестування: добровільність, конфіденційності, нешкодження. Використання експрес-діагностики. Вплив результатів тестування на формування стратегії допомоги. Принцип «спільного дослідження»: клієнт як співавтор інтерпретації. Поняття «діагностичного висновку» для клієнта (доступною мовою) та для фахівця (професійною мовою). Роль «зворотного зв'язку» у процесі інтерпретації даних клієнту.

Тема 7. Методичний інструментарій психолога консультанта

Класифікація та структура методичного інструментарію. Поняття про інструментарій як сукупність засобів збору інформації та психологічного впливу. Детермінанти вибору інструментарію: теоретична орієнтація консультанта, вік клієнта, специфіка проблеми (індивідуальна, сімейна, кризова). Поділ засобів на вербальні (бесіда, опитувальники) та невербальні (арт-техніки, предмети-стимули).

Документальний супровід як інструмент структурування. Карта психологічного обстеження клієнта: структура та правила заповнення. Карта психологічного обстеження клієнта. Проективний та арт-терапевтичний інструментарій. Поняття про метафоричні асоціативні карти (МАК) як сучасний інструмент консультування. Арт-терапевтичні методи: малюнок, казка, пісок.Використання щоденників самоспостереження та поведінкових карт (за Б. Скіннером). Психологічний інструментарій для роботи з сімейними системами: генограма (за М. Боуеном), сімейна скульптура (за В. Сатир). Техніки візуалізації та релаксації. Критерії добору інструментарію залежно від віку та проблематики клієнта.

Технічне оснащення кабінету психолога**.** Вимоги до організації консультативного простору («сеттингу»): зонування, кольорова гама, освітлення, меблі (крісла, пісочниця, робоча зона). Поняття «безпечного місця» у фізичному просторі кабінету. Детермінанти впливу середовища на ефективність консультативного контакту.

Тема 8. Комунікативні техніки

Комунікація як інструмент професійної фасилітації. Специфіка діалогічної взаємодії в консультуванні. Детермінанти ефективної комунікації: конгруентність, точність сприймання, зворотний зв'язок. Рівні комунікації: змістовий (інформаційний) та стосунковий (емоційний). Поняття «комунікативного резонансу». Вербальна та невербальна комунікація як фундамент впливу. Техніки активного слухання:

підбадьорювання, перефразування, віддзеркалення почуттів, резюмування. Погляди Ю. Б. Гіппенрейтер на техніку «Я-повідомлення».

Класифікація питань у консультуванні: відкриті, закриті, лінійні, циркулярні, стратегічні (за К. Томом). Сократівський діалог: використання навідних запитань для виявлення когнітивних суперечностей (в КПТ). Техніки роботи з мовчанням клієнта. Паузи як інструмент усвідомлення. Робота з метафорами та парадоксальними інструкціями (за В. Франклом). Навички саморозкриття консультанта: умови та межі застосування. Конфронтація: делікатне вказування на суперечності між словами та діями клієнта або між різними його твердженнями. Інтерпретація: пропонування клієнту нового погляду на його ситуацію. Техніка «Я-повідомлення» (за Ю. Б. Гіппенрейтер): спосіб вираження почуттів консультанта без звинувачення клієнта. Надання інформації та саморозкриття: умови доцільності та етичні межі використання особистого досвіду консультанта.

Комунікативні бар'єри та типи «важких» клієнтів. Робота з мовчанням (види мовчання: опір, роздуми, збентеження). Техніки подолання комунікативних тупиків. Поняття «професійного сленгу» як бар'єру у взаємодії.

Тема 9. Специфіка онлайн та телефонного консультування

Феноменологія дистанційної психологічної допомоги. Поняття дистанційного консультування як опосередкованої технічними засобами взаємодії. Історичний екскурс: від перших ліній «Телефону довіри» (Н. Фарбероу, Е. Шнейдман) до сучасних мультимодальних платформ.

Детермінанти популярності дистанційних форм: анонімність, доступність, територіальна незалежність, економічність. Специфіка онлайн-консультування: відеозв'язок, чат-консультування, e-mail консультування. Специфіка «аудіального контакту».

Відеоконсультування (Zoom, Skype, Meet): найбільш наближений до очного формат; проблема «зорового контакту» через камеру.

Текстове консультування (чати, месенджери): ефект сповільненої реакції, можливість перечитування повідомлень. Специфіка «цифрового етикету» (нетикету).

E-mail консультування: асинхронна взаємодія, переваги письмової рефлексії клієнта. Використання штучного інтелекту та чат-ботів: первинна підтримка та скринінг станів. Детермінанти ефективності дистанційного контакту: відсутність невербальних сигналів та способи їх компенсації. Етичні норми та кібербезпека у роботі психолога. Закон про систему охорони психічного здоров'я (2025 р.) щодо телемедичних послуг. Переваги та обмеження онлайн-формату.

Техніки: управління тембром та ритмом голосу, техніка «вербального кивання», робота з паузами та тишею в ефірі. Особливості: робота з кризовими станами, суїцидальними запитами та агресивними абонентами. Феномен «невидимості» та його вплив на відвертість клієнта. Техніки стабілізації клієнта в телефонному режимі при кризових станах.

Тема 10. Типові помилки у психологічному консультуванні

Поняття професійної помилки як відхилення від технологічних, етичних або логічних норм консультування. Класифікація помилок за змістом: технічні, методичні, етичні та особистісні. Детермінанти виникнення помилок: брак досвіду, емоційне вигорання, порушення кордонів. Типові помилки на початку практики: надмірна активність («поради»), оціночні судження, інтелектуалізація.

Проблема «рятівництва» (трикутник Карпмана) та порушення професійної дистанції. Помилки в інтерпретації переносних реакцій. Погляди Г. С. Абрамової на відповідальність консультанта. Шляхи подолання та профілактики помилок: особиста

терапія, регулярна супервізія, безперервний професійний розвиток (БПР). Аналіз «невдач» як ресурс професійного зростання.

Правові наслідки помилок фахівця. Відповідальність згідно з етичними кодексами професійних асоціацій та нормативами Закону про психічне здоров'я. Процедура апеляції клієнта до етичних комісій. Поняття «професійної репутації» та механізми її відновлення.

4. Структура вивчення навчальної дисципліни

4.1. Тематичний план навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	с/п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Тема 1. Специфіка, мета, завдання та принципи психологічного консультування. Консультування як окремий вид психологічної допомоги	10	4	2	-	-	4	10	2	2	-	-	6
Тема 2. Система загальних, професійних і морально-етичних вимог до психологічного консультування. Особистість консультанта.	8	2		2	-	4	8	1	-	-	-	7
Тема 3. Консультативні взаємини та консультативний контакт: особливості, поняття, умови.	10	2	2	2	-	4	10	1	2	-	-	7
Тема 4. Феноменологія та структура скарги клієнта в психологічному консультуванні	8	2		2	-	4	8	-	-	-	-	8
Тема 5. Процедури та техніки на різних етапах консультативної взаємодії	10	2	2	2	-	4	10	2	-	2	-	6
Тема 6. Тестування в практиці психологічного консультування	8	2		2	-	4	8	2	-	-	-	6
Тема 7. Методичний інструментарій психолога консультанта	10	2	2	2	-	4	10	-	2	-	-	8
Тема 8. Комунікативні техніки	10	2	2	2	-	4	10	-	-	-	-	10
Тема 9. Специфіка онлайн та телефонного консультування	8	2	-	2	-	4	8	-	-	-	-	8
Тема 10. Типові помилки у психологічному консультуванні	8	2	-	2	-	4	8	2	-	-	-	8
Всього годин:	90	22	10	18	-	40	90	4	4	-	-	80

4.2. Аудиторні заняття

4.2.1. Аудиторні заняття (лекції, семінарські заняття) проводяться згідно з темами та обсягом годин, передбачених тематичним планом.

4.2.2. Плани лекцій з передбачених тематичним планом тем визначаються у НММ/силабусі навчальної дисципліни.

4.2.3. Плани семінарських занять з передбачених тематичним планом тем, засоби поточного контролю знань визначаються у НММ/силабусі навчальної дисципліни.

4.3. Самостійна робота студентів

4.3.1. Самостійна робота студентів включає завдання до кожної теми.

4.3.2. Завдання для самостійної роботи студентів зазначаються в НММ/силабусі навчальної дисципліни.

5. Методи навчання та контролю

Під час лекційних занять застосовуються:

1) традиційний усний виклад змісту теми;

2) слайдові презентації.

На семінарських заняттях відбувається:

- дискусійне обговорення проблемних питань;
- тренінги спрямовані на розвиток здатності генерування нових ідей;
- вирішення тестових завдань;
- повідомлення про виконання індивідуальних завдань.
- На практичних заняттях:
- оцінювання процесу формування навичок (рольове моделювання, експрес-аналіз відео/аудіозаписів (демонстраційних сесій), експрес-кейси);
- захист портфоліо практичних матеріалів

Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни проводиться у формах:

1. усне або письмове (у тому числі тестове у Google формі) бліц-опитування студентів щодо засвоєння матеріалу попередньої лекції;
2. усне або письмове (у тому числі тестове у Google формі) опитування на семінарських заняттях;

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі екзамену. До семестрового контролю допускаються здобувачі освіти, які до дати завершення теоретичного навчання у відповідному семестрі накопичили за поточний контроль не менше **36** балів. Семестровий екзамен – це форма підсумкового контролю засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного та практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни за семестр або навчальний рік, що проводиться як окремий контрольний захід. (п. 3.8.7.2.1. ПОЛОЖЕННЯ про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова від 28 січня 2026 року, протокол № 8)

6. Схема нарахування балів

Загальна кількість балів визначається за формулою:

$$\sum л = Фл / Пл \times Max,$$

де: ∑л – загальна кількість балів;

Фл – кількість фактично відвіданих лекцій;

Пл – планова кількість лекцій, визначена робочою програмою;

Max – максимальна кількість балів, яку здобувач вищої освіти може отримати за роботу на лекціях.

Кількість балів, здобутих здобувачем вищої освіти під час семінарських (практичних, лабораторних) занять з навчальної дисципліни, визначається за формулою:

$$\sum с = (Б1+Б2+\ldots+Бn) / n \times K,$$

де: ∑с – загальна кількість балів; Б – кількість балів, отриманих на одному занятті;

n – кількість семінарських (практичних, лабораторних) занять, визначених робочою програмою;

К – коефіцієнт, який, як правило, дорівнює **6** (для денної форми здобуття освіти) або **5** (для заочної форми здобуття освіти).

Коефіцієнт К дорівнює **8** (для денної форми здобуття освіти) або **6** (для заочної форми здобуття освіти) у разі, якщо навчальна дисципліна не передбачає проведення лекційних занять або їх обсяг є незначним (6 і менше год. для денної форми здобуття освіти та 4 і менше год. для заочної форми здобуття освіти).

6.1. Нарахування балів за результатами навчання здійснюється за схемою, наведеною на рис.

Рисунок 1. – Схема нарахування балів

6.2. Обсяг балів, здобутих студентами під час лекцій, семінарських занять, самостійної роботи студентів та виконання індивідуальних завдань визначаються у НММ/силабусі навчальної дисципліни.

7. Рекомендовані джерела

7.1. Основні джерела

1. Вавринів О.С. Основи психологічного консультування: навч. посібник. Львів : ЛДУ БЖД, 2020. 112 с. URL: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi67/0049087.pdf
2. Гірченко О.Л. Основи психологічного консультування: навч.-метод. посібник для здобувачів вищої освіти спеціальності 053 «Психологія» Чернігів: Національний університет «Чернігівський колегіум імені Т.Г. Шевченка», 2023. 124 с. URL: https://epub.chnpu.edu.ua/jspui/bitstream
3. Кулик І. В. Основи консультування: методичні рекомендації. Івано-Франківськ: НАІР. 2018. 91 с. URL: https://ksp.cnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/71/2023/02/met-rekomendatsii-osn-konsultuvannia-kulyk.docx.pdf
4. Магдисюк Л.І., Федоренко Н.П. Основи психологічного консультування. Луцьк : Вежа-Друк, 2025. 356 с. URL: https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/bitstream/123456789/6541/1/2025-osn_psy_kons.pdf
5. Опанасенко Л.А. Основи психологічного консультування: у схемах і таблицях.

Миколаїв : Іліон, 2019. 134 с URL: https://ru.scribd.com/document/684973559
6. Основи психоконсультування: навч. посіб. / упоряд. і ред. Т. Л. Надвинична. Тернопіль: ТНЕУ, 2019. 200 с
7. Хоружий С.М., Лозінська Н.С., Пішко І.О та ін. Практикум з індивідуального психологічного консультування військовослужбовців, ветеранів та членів їхніх сімей: навчально методичний посібник. Київ: «Центр учбової літератури», 2023. 90 с. URL: https://jurkniga.ua/contents/praktikum-z-individualnogo-psikhologichnogo-konsultuvannya-viyskovosluzhbovtsiv-veteraniv-ta-chleniv-ikhnikh-simey
8. Цільмак О. М. Психологічне консультування: лекційний матеріал для здобувачів вищої освіти. Одеса: Одеська юридична академія, 2020. 319 с

7.2. Допоміжні джерела

9. Positive Psychotherapy of Everyday Life: A Self-Help Guide for Individuals, Couples and Families with 250 Case Stories Hardcover – June 23, 2016 – 326 p.
10. Positive family therapy (Positive Psychotherapy) Paperback – August 23, 2016. – 426 p.
11. Афанасьєва Н. Є. Психологічне консультування фахівців екстремального профілю : теорія, методологія, практика : монографія. Харків : НУЦЗУ, 2017. 315 с.
12. Євдокимова Н.О., Опанасенко Л.А, Іванцова Н.Б. Психологічні основи професійного консультування: навчальний посібник. Миколаїв: Іліон, 2015. 384 с.
13. Горенко М. В. Специфіка комунікативних проблем молоді в умовах війни в країні. Наукові інновації та передові технології (Серія «Психологія»). 2024. № 11(39). С.1716–1724
14. Дворніченко Л. Л. Психологічні особливості креативності майбутніх психологів консультантів. *Теоретичні і прикладні проблеми психології* № 1 (42). 2017. 336 с. С.67-75.
15. Василевська О. І., Дворніченко Л. Л. Метафора в роботі психолога консультанта. *Психологія і особистість*. К. ; ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2017.
16. Зубенко Л.Г., Нємцов В.Д. Культура ділового спілкування: навч. посіб. Київ : «Ексоб», 2018. 200 с.
17. Карикаш В.І., Кравченко Ю.Є Психологічне консультування в методі позитивної психотерапії. Методичний посібник. Черкаси, УНЦПП. 2008. 22 с.
18. Калька Н. М., Цивінська М. В., Зубач І. М. Детекція брехні у спілкуванні: соціально-психологічний аспект: навч.-метод. посібник. Львів: ЛьвДУВС, 2017. 120 с.
19. Консультативна психологія : підручник / Булах І. С., Кузьменко В. У., Помиткін Е. О. Вінниця : Нілан, 2014. 484 с.
20. Медянова О.В., Дворніченко Л. Л., Любіна Л. А., Шкраб'юк В. С., Кононенко О. І. Психологічна резильєнтність особистості в умовах війни. *Перспективи та інновації* науки №10 (28) 2023, С.601-611. URL: http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/5187/5217
21. Мотозюк Л. М. Проблема підготовки практичних психологів до роботи з посттравматичними стресовими розладами. *Пост-травматичний стресовий розлад: дорослі, діти та родини в ситуації війни. Міжнародне науково-практичне видання.* Том 1, Варшава–Київ: ПАН-Гнозис, 2017. 526 с. С. 86-100.
22. Мотозюк Л. Психологічний супровід та особливості психодіагностичного обстеження дітей старшого дошкільного віку. *Впровадження сучасних технологій в процесі забезпечення якісної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти: збірник наукових праць*.. Хмельницький : ХГПА, 2025. 876 с. С. 586-581.
23. Тафінцева С., Мотозюк Л. Основні характеристики дитини як клієнта психологічних послуг. *Всеукраїнський науково-практичний журнал "Директор школи, ліцею, гімназії". Спеціальний тематичний випуск "Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору".* № 2. Кн. 3. Том II (89). К.: Гнозис, 2020-2021, 306 с. С. 290-298

24. Мотозюк Л.М.,Тафінцева С.І. Формування здатності до стресостійкої комунікації в здобувачів освіти гуманітарного профілю *Науковий журнал «Габітус» Причорноморського науково-дослідного інституту економіки та інновацій.* Видавничий дім «Гельветика», 2025. *Вип. 80.*
25. Мотозюк Л.М. Роль педагогічного комунікативного впливу у розвитку особистості сучасного студента. *Педагогічний дискурс : зб. наук. праць. Хмельницький : ХГПА, 2012. Вип. 12.* С. 233-239.
26. Мотозюк Л.М., Мельничук С.Л. Вплив внутрішньоособистісних конфліктів на професійне становлення студента. *Наук. журнал «Габітус». Видавничий дім «Гельветика», 2021. Випуск 23.* С.150-156
27. Музиченко-Козловський А. В. Основні елементи механізму мотивування працівників. Науковий вісник НЛТУ України. 2019. Вип. 21.6. С. 361–367.
28. Оксютович М.О., Мельничук Д.П. Конструктивні стратегії поведінки особистості у психогенних кризових ситуаціях. Вчені записки Університету «КРОК». 2023. Вип. 1(69). С. 253–260.
29. Осадько О.Ю.Технології психологічного консультування. К.: Ред. загальнопеда. газ., 2005. 128 с.
30. Основи психолого-управліпського консультування: Навчальний посібник. За наукового ред. Л.М. Карамушки. К.: МАУП, 2002. 136 с.
31. Пасинок В.Г. Основи культури мовлення. Київ : Центр навчальної літератури, 2012. 184 с. URL: http://cul.com.ua/preview/osn_kult_movlenn.pdf.
32. Потапчук Є. М. Психологічна діагностика шлюбного потенціалу та міжособистісної сумісності з партнером : довідник сімейного психолога. Хмельницький : Видавництво «PolyLux design & print», 2020. 36 с .
33. Приходько Ю. О., Юрченко В. І. Психологічний словник-довідник : навч. посіб., 4-те вид., випр. і доп. К.: Каравела, 2020. 418 с.
34. Психологічне консультування: теорія та практика: навч.-метод. посіб. / за заг. ред. І. М. Зварича, В. Г. Панка, В. М. Радчук. Чернівці: Рута, 2014. 272 с.
35. Рябко Ю. В. Техніки і моделі психологічного консультування: навчальний посібник. Глухів: РВВ ГНПУ ім. О. Довженка, 2013. 120 с.
36. Флемінг К. Говорити легко та невимушено. Як стати приємним співрозмовником. Київ : Клуб сімейного дозвілля. 2020. 240 с.
37. Хомич Г.О., Ткач Р.М. Основи психологічного консультування: Навч. посіб. К.: МАУП, 2004. 152 с.
38. Цимбалюк М. Психологічне консультування та корекція. Модульнорейтинговий курс: навчальний посібник. К.: ВД «Професіонал», 2005. 656 с.
39. Шевчук С. В. Українське ділове мовлення: навчальний посібник. 8- ме вид., випр. і допов. Київ: Алерта, 2015. 307 с.

8. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Бібліотека Інституту соціальної та політичної психології НАПН України: http://ispp.org.ua/biblioteka.htm
2. Бібліотека психологічної літератури: http://psylib.kiev.ua/
3. Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. В. О. Сухомлинського http://dnpb.gov.ua/ua/
4. Психологічна бібліотека Київського Фонду сприяння розвитку психічної культури. Даний ресурс містить максимально широкий спектр ключових текстів з психології, психогігієни, філософії, релігії, культурології та ін. – URL: http : //psylib.kiev.ua/
5. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського: http://www.nbuv. gov.ua/
6. Наукова бібліотека національного педагогічного університету ім.М.П.Драгоманова: http://hklib.npu.edu.ua/
7. Українські підручники он-лайн: http://pidruchniki.ws/

8. Національний репозитарій академічних текстів. URL: https://nrat.ukrintei.ua/
9. Науковий журнал «Психологічний часопис» Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України http://www.apsijournal.com/index.php/psyjournal/abou
10. Портал професійних психологів України «У психолога»: http://upsihologa. com.ua/
11. Психологічна бібліотека Псі-фактор: http://psyfactor.org
12. Хмельницька обласна універсальна наукова бібліотека. URL: http://www.ounb.km.ua/
13. Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова. URL: http://www.univer.km.ua/